

Nr B176

Av fru **Hamrin-Thorell** och fru **Gärde Widemar**, *om viss inriktning av pågående översyn rörande förvärvsavdraget för gift kvinna i beskattningen.*

Kvinnornas insatser på arbetsmarknaden för folkhushållet tillmäts allt större betydelse. Det är numera vanligt att båda makarna i ett äktenskap är yrkesverksamma för att förbättra familjens försörjning. Tyvärr försämrar gällande sambeskattningsregler i många fall det ekonomiska utbytet av de gifta kvinnornas insatser. Detta är en obillig konsekvens av skattesystemet. Det är dessutom en förlust för folkhushållet att väl utbildad personal inte uppmuntras att göra insatser på t. ex. sjukvårdens och undervisningens områden. För många familjer är hustruns förvärvsarbete en tvingande ekonomisk nödvändighet men redan i normala inkomstlägen, t. ex. där mannen har 12 000 och hustrun 8 000 kronors årsinkomst, inträder nackdelar av sambeskattningen.

Anledningen till att de nu tillämpade skattereglerna leder till så otillfredsställande resultat, är att i alltför otillräcklig utsträckning hänsyn tas till de faktiska merkostnader som är förenade med förvärvsarbetet för den gifta kvinnan. Detta gäller i särskilt hög grad i de fall minderåriga barn finns i familjen. Det nu gällande förvärvsavdraget, som är avsett att kompensera dylika merkostnader, är maximerat till 1 000 kronor. Alldeles frånsett den penningvärdeförsämring som ägt rum sedan detta belopp fastställdes — år 1952 — är det uppenbart att ett omkostnadsavdrag av 1 000 kronor inte förslår långt för att motsvara årskostnaden för ett hembiträde eller kostnaden för städhjälp, daghem e. d.

Från folkpartiets sida har vid upprepade tillfällen tidigare påtalats de orättvisor som gällande sambeskattningsregler är behäftade med. Riksdagen har också vitsordat vår uppfattning att gällande regler inte är tillfredsställande så till vida som den (år 1956) beslöt begära en översyn av reglerna rörande förvärvsavdraget och därmed sammanhängande problem. En sådan översyn har senare påbörjats genom den år 1957 tillsatta sambeskattningsrevisionen.

För den sålunda påbörjade översynen av reglerna rörande förvärvsavdraget m. m. har emellertid finansministern utfärdat bl. a. sådana direktiv att ett förslag om revision av reglerna icke får medföra något nämnvärt inkomstbortfall för statsverket. Detta kan självfallet icke uppnås utan motsvarande skattehöjning i någon annan del av systemet. Avsikten är med *Bihang till riksdagens protokoll 1958. 3 saml. Nr 176—B 194*

andra ord att den lättnad i sambeskattningen som skulle kunna åstadkommas, skall tas igen genom ökade bördor på sådana skattskyldiga som icke drabbas av sambeskattningens orättvisor, t. ex. ensamstående eller eventuellt av sådana kategorier sambeskattade, som skulle anses kunna bli föremål för en hårdare beskattning, t. ex. sambeskattade utan minderåriga barn. Vi kan för vår del inte biträda en sådan uppfattning. Inkomstskatten är f. n. så hård att det inte för någon grupp kan vara motiverat att göra den ännu hårdare. Detta gäller inte minst de ensamstående.

Riktlinjerna för revisionen av sambeskattningsreglerna bör enligt vår mening vara sådana utarbetade regler, att sambeskattningens nuvarande orättvisor i allt väsentligt undanröjes, och att detta icke sker till priset av en direkt skärpt beskattning för någon annan grupp. Utrymme för den avsedda sambeskattningsreformen bör kunna skapas genom besparingar i statsutgifterna. Men denna uppgift bör rimligen inte åläggas sambeskattningsrevisionen utan lösas i annan ordning.

Med hänvisning till det anförda får vi föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att pågående översyn av reglerna rörande förvärvsavdraget m. m. skall bedrivas med sikte på att i en väsentlig omfattning undanröja de gällande sambeskattningsreglernas orättvisor, utan att någon skärpning av inkomstskatten för någon grupp i samband härmed företages.

Stockholm den 3 juli 1958

Ruth Hamrin-Thorell

Ingrid Gärde Widemar

Nr B 177

Av herr Svärd och herr Hanson, Per-Olof, om förslag till 1959 års riksdag angående vissa ändrade regler för avskrivning å fartyg vid beskattningen.

(Lika lydande med motion nr B 226 i Andra kammaren)

Stockholm den 3 juli 1958

G. Svärd

Per-Olof Hanson
